

СЕЗОН
2021

концертен комплекс

www.sofiaphilharmonic.com

БЪЛГАРИЯ

БЮЛЕТИН | ФЕВРУАРИ 2021

НОВИНИ

Хуан Диего Флорес и Софийската филхармония

ВИЕНА

След 8 февруари 2021 г. виенската Щатсопера отваря врати за безплатни посещения като музей на архитектурата и живописа. Красивата сграда, разположена на централната улица Рингштрассе, е ценна не само за почитателите на музиката, но и за всички, които се интересуват от архитектура и въобще от изкуство. Преди локдауна, над 280 хиляди души годишно са посещавали и разглеждали този храм на австрийската култура, който през 2019-а година отбелязва своя 150-годишен юбилей.

ПЛОВДИВ

Блестящият цигулар Светлин Русев ще изнесе концерт с оркестъра на Опера Пловдив на 11 февруари в Дома на културата „Борис Христов“ под диригентството на маестро Емил Табаков. В програмата: К. Сен-Санс, Интродукция и Рондо капричозо оп. 28 за цигулка и оркестър, Н. Паганини - Рондо La Campanella (Звънчето) из Концерт №2 за цигулка и оркестър оп. 7 и Ф. Менделсон-Бартолди - Симфония №4, A Dur оп. 90, „Италианска“.

Събитието ще открие цикъла „Световни артисти“, който предхожда с концерти на закрито лятното издание на Опера Опен 2021.

Проектът е част от „Наследство“ на Пловдив - Европейска столица на културата 2019.

СОФИЯ

Световноизвестният цигулар Максим Венгеров, предизвикващ възторга на публиката в цял свят, ще бъде солист на Софийската филхармония на 11 февруари.

На диригентския пулт пред Националния филхармоничен оркестър ще застане маестро Найдено Тодоров. В програмата са включени два от шедьоврите на Дмитрий Шостакович – Концерт за цигулка и оркестър №1 в ла минор, оп. 77 и Камерна симфония в до минор, оп. 110а.

БУРГАС

С „Любов по американски“, Бургаската опера отбелязва Деня на влюбените 14 февруари. Солисти на концерта са мецосопраното Йоана Кадийска и баритонът Валери Турманов. На тази сцена, през 2019-а година Турманов предложи брак на своята любима по време на спектакъла „Дон Жуан“. На ролята – Мира Искърва.

В програмата са включени: Арии и дуети от мюзикълите „Уестсайдска история“, „Порги и Бес“, „Фантомът на операта“, „Човекът от Ла Манча“, „Магьосникът от Оз“, „Котките“ и др.

МОСКВА

В московската концертна зала „Зарядие“ стартира цикъл концерти със симфониите на Дмитрий Шостакович по повод 115 години от рождението на композитора. В мащабния проект ще вземат участие най-добрите оркестри на Русия. Февруарският афиш включва: 9-а симфония, в изпълнение на Националния филхармоничен оркестър с диригент Владимир Спиваков на 17 февруари и 12-а симфония от Шостакович, в концерт на Руския национален оркестър с диригент Михаил Плетньов на 26 февруари 2021 г.

СИДНИ

Операта в Сидни е сред малкото театри в света, които подновиха представленията, след като затвориха през март 2020 г. Най-голямата сцена в Австралия отвори врати на 4 февруари за премиерата на „Веселата вдовица“ от Лехар, при 75% от капацитета и задължително носене на маски. На 18 и 20 февруари предстоят два Бетовен концерта на Симфоничния оркестър на Сидни с австралийската маестра Симоне Юнг, в които ще бъде изпълнена адмирираната от публиката Седма симфония, Ах, Перфидо! и Увертюрата на операта Фиделио (Леонор), със солист австралийското сопрано Лорън Фаган.

БЕЛКАНТИСИМО!

Бе събитие, бе преживяване срещата с изкуството на чаровния перуански тенор Хуан Диего Флорес (14 януари, зала 1 на НДК). Вълнуващо, отраднo преживяване, наситено с емоция, финес, елегантност, вкус и съвършено музициране. В момента Флорес е в зенита на своята слава и, както вече няколко пъти се случва, ръководството на Софийската филхармония успя да привлече този, желан и канен навсякъде, изключителен певец. Каква е рецептата на директора на филхармонията Найден Тодоров – естествено нямам представа, но очевидно е, че тя работи успешно. И то не еднократно. Аргументи не са необходими – достатъчно е да погледнем продължението на сезона, в който блесят всеизвестни изпълнители.

Случвало се е концертите и на големи оперни имена, с арии и оркестрови откъси, да излъчат някакъв тип монотонност в музикалното ставане. Разбира се, най-страстните меломани умират да чуят за стотен път определена ария – тон по тон, дума по дума. Много рядко обаче подобен концерт може да взриви въображението, да изненада, да промени представите за познатото от години. Както се случи тази вечер, която Флорес посвети на българите и в която имаше арии, които тук почти не се изпълняват. Избраните от него ценни късове от опери, дори и в преобладаващата лирична тоналност, предизвикваха многообразието в проявите на този глас, който сияе-

ше в музикалния акт с щедростта на своите качества, подкрепени от впечатляващ, дори за неговата извънредна класа, професионализъм.

Щедър бе Флорес и в количеството арии, които изпя – 10 арии в редовната програма, три всемирни испаноезични песни и още една ария. И тук имам предвид далеч не броя на изпетите откъси, а разнообразието им в музикалното внушение и, най-вече, във видовете вокалност, които предлагаха и, съответно, изискваха от изпълнителя. Така той разгърна цялостно възможностите на гласа си по отношение на диапазон, колоратура, динамики, оцветяване в различните регистри, нюансирано

фразирание, брилянтно ясна артикулация на словесния текст и на четирите (френски, немски, италиански, испански) езика, на които пя. Също необичайно за този тип концерти бе началото, в което вместо обичайното оркестрово въведение Флорес се яви с две Росиниеви арии – на Флорвил: Deh tu m'assisti amore из първо действие на операта "Синьор Брускино" и на Джокондо из второ действие на операта "Пробният камък". В романсовата лирика на първата ария певецът веднага прикова вниманието с финеса и изяществото във фразирането, със завършеното легато и съвършените колоратури... Но най-вече с естествената, споделена спонтанност на певеца. Той вла-

дее изключително това изкуство – да създава атмосфера на спонтанност, на сърдечност. Арията на Джокондо, заредена с почти целия Росиниев вокален "арсенал", показва, като в галерия на тембри и вокални умения, безотказната техника, пьргавината в щриха и красотата в трансформациите на гласа във всеки различен епизод от нея. Всъщност Росиниевото въведение "съобща" на тези, които никога не бяха слушали Флорес какво им предстои още да преживеят. В Доницети-сегмента от програмата беше очаквана арията на Неморино из "Любовен еликсир", изтъкана от прелестни медза воче тонове, а в контрастната ария на Едгар от "Лучия ди Ламермур" лириката отстъпи на изстрадания драматизъм, на трагичното внушение. Промяната в гласа бе впечатляваща, с безупречни дисциплина и вкус в артикулирането на фразата, с повече плътност в емисията. Гласът стана по-тъмен, зазвуча сякаш с добавен обем, придоби особена сила на внушението, с вулканична емоционална енергия, разтърсила аудиторията.

Артистичното излъчване на Хуан Диего Флорес е един най-силен негов аргумент. Гледала съм го в спектакли, но не допусках, че неговият актьорски талант, не само в пеенето, но и в поведението му ще доминира толкова ярко и по време на концерт. Създава особена аура, в която те вкарва и не ти позволява да отклониш поглед от него. Приковава те. Не

стои самотно на концертния подиум; излъчването му добавя допълнителни нюанси към същността на мигновено създадения образ. Разбираш, че ако не го наблюдаваш пропускаш важни детайли от прочита му на музиката. В двете арии от оперетите на Лехар – Dein ist mein ganzes Herz от "Страната на усмивките" и Freunde, das Leben ist lebenswert из "Джудита" отново "вкара" индивидуалното си разбиране в леки, много подходящи спрямо значението на текста, колебания в темпото, в агогиката, а в арията от "Джудита" гласът "потъна" в силния оркестър, чиято съпровождаща функция следваше стриктно мелодичната линия на арията и трябваше да бъде малко по-укротен от американския диригент Кристофър Франклин, който бе преобладаващо много коректен в реализацията на съпровода си.

Още от вокалното може да се каже – към перфектната артикулация на всеки знак от музикалния текст той прибавя и майсторството си да артикулира, да произнася да насочва към всеки от публиката всяка дума от словесния текст. Въпреки че светът гъмжи от звезди, това изкуство се владее от малцина. Във френския сегмент от програмата Флорес пях ария на Милио от "Кралят на Ис" на Лало – с мелодична свежест и не нагледна бистрота в промълвените тонове в пианисимо. И веднага след нея, в шлагера за лирични тенори – арията на Вертер, отново "обърна"

посоката на чувствата към разтърсваща душевна обреченост. За да върне светлата любовна звучност, с отворен, пълнокръвен, щедър звук в арията на Ромео Ah, leve-toi soleil из операта на Гуно, придружена от приятен флирт с публиката. Впрочем, както вече подчертах, Флорес притежава и могъщия талант да държи публиката, да я води и в тази приятна принуда тя му се подчинява щастливо за взаимност в изживяването на скъпоценните минути от срещата им. Програмата завърши с арията на Рудолф (първо действие) от "Бохеми". Но не и кулминацията в концерта. Тя настъпи когато Флорес взе китарата си и изпя "Besame mucho" (Веласкес) и "Паломо" (Ирадиер) – възцарилата се внезапно атмосфера на тиха, дълбоко споделена интимност в това, сграбчващо сетивата, чувствено откровение по различен начин прикова и разтърси залата, която се взриви, за да измоли още музика от възхитителния, широко кроен, емоционален човек. Получи я – с "Гранада" на Лара и арията на Калаф от "Турандот" – заедно с оркестъра и Кристофър Франклин. На върха на кариерата си този изключителен музикант, певец и артист покорява със своето излъчване, с естественост и непринуденост, с щастливото си потапяне в музиката. И над всичко – с феноменалното белкантово пеене.

Автор: Екатерина Дочева
Източник: Блог за музикална критика *decrescendo.net*

Грандамата на пианото Елизабет Леонская с концерт в София

На 18 февруари тя ще изпълни Концерт за пиано и оркестър № 3 от Бела Барток
като солист на Софийска филхармония с диригент Роберт Фаркаш

Елизабет Леонская се нарежда сред най-изявените пианисти на нашето съвремие, продължаващи традицията на великите руски и светски музиканти Давид Ойстрах, Емил Гилес и Святослав Рихтер.

Родена е на 23 ноември 1945 г. в семейство на руснак и полякиня от еврейски произход, които по време на войната се евакуират от Одеса в Тбилиси. Като музикант Елизабет Леонская се формира под влиянието на Святослав Рихтер, с когото свирят в дует, а приятелството им продължава до края на живота на знаменития руски пианист.

През 1981 г., когато Рихтер създава легендарния музикален фестивал „Декемврийски вечери“ („Дека-

брьские вечера Святослава Рихтера») в Пушкинския музей в Москва, кани младите тогава музиканти – Олег Коган, Наталия Гудман, Юрий Башмет, Виктор Третьяков, Елисо Вирсаладзе, сред тях и Елизабет Леонская. През годините, гости на тази „московски зимни приказки“ са били Александър Солженицин, Алфред Шнитке, Инокентий Смоктуновски, Евгений Евтушенко и др.

Музикалният натюрел на Леонская е белязан с поетично и романтично възприемане на света. Едно от най-значимите имена в световната поезия – Йосиф Бродски ѝ посвещава две стихотворения. В едно интервю Бродски споделя, че тя е единственият музикант, който прави произведенията от епохата на Романтизма, поносими за него.

Елизабет Леонская е сред последните приятели на Бродски, общували с него ден преди смъртта му, когато заедно с общия им приятел Александър Сумеркин гостуват в нюйоркския му апартамент. Знаменитата пианистка е лауреат на престижните клавирни конкурси – „Джордже Енеску“ (Букурещ, 1964), „Маргарита Лонг“ (Париж, 1965) и „Кралица Елизабет“ (Брюксел, 1968), които печели още докато учи в Московската консерватория, а забележителната ѝ музикална ка-

риера започва след участието ѝ на Залцбургския фестивал (1979).

На 29 ноември 1978 г. по време на гастрол във Виена, решава да остане там и да не се връща в Съветския съюз.

Елизабет Леонская е Почетен член на Виенския Концертхаус и е носител на Австрийския почетен кръст „За наука и изкуство“ първа степен – най-престижната награда в тази област (2006).

През 2020 г. беше удостоена с отличието „За цялостен принос“ (2020) на Международните награди за класическа музика (International Classical Music Awards – ICMA), смятани за единствените независими в тази сфера, чиито номинации идват от музикални журналисти от различни точки на света.

В репертоара ѝ са включени произведения от епохата на Романтизма, както и на руските композитори – Глинка, Чайковски, Рахманинов, Шостакович.

На 18 февруари 2021 г. „лъвицата на клавиатурата“ ще изпълни в София Концерта за пиано и оркестър № 3 от Бела Барток. На диригентския пулт в зала „България“ ще застане унгарският маестро Роберт Фаркаш. Програмата включва и Симфония № 39 от В. А. Моцарт.

софийска
филхармония

директор: НАЙДЕН ТОДОРОВ
главен асистент-диригент: САША ГЪОТЦЕВ

7 МАРТ
19:00 • 2021

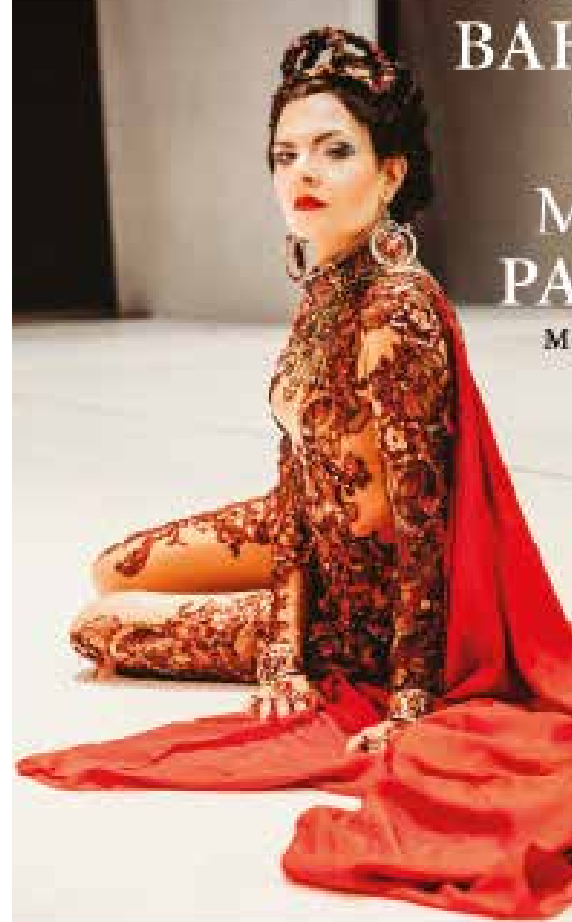
Концертен комплекс БЪЛГАРИЯ

ФРЕДЕРИК ШАСЛЕН
диригент

ЙОРГЕН ВАН РАЙЕН
тромбон

МАРИЯ РАДОЕВА
мецосопран

Ф. ШАСЛЕН
Тема и вариации за
тромбон и оркестър
върху симфония №3 от
Г. МАЛЕР

Р. ЩРАУС
Четири последни
песни

В. А. МОЦАРТ
Симфония №38
„Правка“

Билети в мрежата на и на касата на Концертен комплекс БЪЛГАРИЯ

www.sofiaphilharmonic.com

МАКСИМ ВЕНГЕРОВ: *Музиката ме вдъхновява*

Един от най-великите цигулари на днешното време Максим Венгеров отново ще партнира на Софийската филхармония и маестро Найден Тодоров на 11 февруари. Представяме ви част от интервюто на Светослав Николов за Класик ФМ с изключителния цигулар.

В концерта ще чуем две произведения на Шостакович. Какво е специално за Вас в първия му цигулков концерт, който ще изпълните?

Това е може би едно от най-великите произведения не само в цигулковия репертоар, но и в цялата музика на XX век. Особено неговата „Пасакалия“, която е абсолютен шедьовър. За мен бе чест да разуча произведението с един от учениците на Шостакович – маестро Мстислав Ростропович. С него направих първия си запис на тази творба, когато бях на 18 години, а той дирижираше Лондонския симфоничен оркестър. В процеса на подготовка научих толкова много неща от Слава и също така за неговите отношения с гения Шостакович. За мен бе привилегия да се уча от този голям майстор и да опозная композитора чрез него. Имах щастието и да дири-

жирам произведението в изпълнение на Уве Янсон и други прекрасни цигулари. Така че познавам произведението в цялост и в дълбочина и като оркестрова партитура. Първата част е забележително отражение на вътрешния мир на Шостакович. Тя е медитативна, насочена към душата. Втората част е танц върху гробовете – много саркастична, едно от най-великите скерца на XX в., особено „Пасакалия“, за която говорих по-рано. Изумителна е много дългата каденца, която грабва и задържа вниманието на слушателя... Тя е като марафон за цигуларя. Натрупва огромна енергия и изисква толкова много ресурси и енергия от солиста. На финала изригва като вулкан. Тя е трудна за солиста не само в свиренето, но и във взаимодействието с оркестъра. Концертът е написан за два инструмента – все едно оркестърът свири симфо-

ния, но в нея е втъкано най-великото цигулково соло. Творбата е еднакво голямо предизвикателство и за солиста, и за диригента. Изпълнението ми е различно спрямо диригента и оркестъра. Солистът много зависи от състава, с който музицира в конкретния момент, за да постигне единение с него.

Тази творба изисква цигуларят да притежава специален набор от средства. Ако си свикнал да свириш великите цигулкови концерти, написани във времето преди Шостакович, уменията ти не са достатъчни, за да изпълниш тази творба. Технически и емоционално трябва да владееш свиренето с дясна ръка, тъй като каденцата не ти дава не просто секунда, а и миг да спреш, продължава и продължава, затова така вълнува публиката. Когато е писал творбата, Шостакович

изобщо не е мислил, че солистът ще е останал без дъх на края на каденцата и е написал много изискващ финал, отново за дясната ръка. Благодарение на Давид Ойстрах, който помогнал Шостакович да вкара още 8 такта между каденцата и финала, цигуларят има 15 секунди да спре за миг и да събере сили за финала. Физически произведението е като тежък марафон, в музикално отношение е предизвикателство, а за публиката е невероятно привлекателно. Бих казал, че това е един от най-великите концерти за цигулка и оркестър на всички времена. Неговите хоризонти са отвъд епохата, в която е написан, и ще се изпълнява още много векове. Той се превърна в класика.

Това ще е третото Ви гостуване в България. Първия път свирихте с Оркестъра на Класик ФМ, а след това – със Софийската филхармония под диригентството на маестро Найден Тодоров. Как бихте описали връзката си с българските музиканти и с нашата публика?

Обичам да свира с маестро Найден Тодоров! Прекрасен диригент, изключителен музикант и страхотен човек! От последния път, когато свирихме концерта на Брамс в София, ми останаха толкова топли спомени от времето на сцената и след това. След концерта дълго разговаряхме така приятно за музиката и за живота. Той ми разказа за великия българския композитор Владигеров. Вдъхнови ме да науча неговия цигулков концерт. Много искам един ден да го направя! Знам, че в България маестро Тодоров е много голямо име, виждам колко много го обичат музикантите и оркестрите, но и по света той е много известен.

Вие възхищавате с Вашата музика. Какво Вас Ви възхищава в музиката?

Самата музика. Тя ме вдъхновява. Разучаването на една творба – цигулкова соната или концерт – е прилив на енергия. Направо е смайващо! Когато като диригент си водя бележки по партитурите, много често това се случва след дълъг и напрегнат ден,

изпълнен със задачи. Прибирам се вкъщи, вземам материалите – вълнуващо произведение на Шостакович или пък на Бетовен, поглеждам партитурата и тя ме изпълва с чувства. Интересно ми е да уча музика като диригент, защото в този случай не „говоря“ с моя инструмент, а чувам музиката в главата си. Поглеждам партитурата и музиката зазвучава. Възхитително е! Така музиката ме вдъхновява. Какво по-хубаво от това да разучиш нова творба, след това да излезеш пред оркестъра и да дирижираш. Още вдъхновение идва и след това, когато виждам как музикантите свирят. Преподаването е голяма част от моята дейност като музикант и от живота ми. За мен винаги е било важно да споделям с младите музиканти своите знания за музиката. Още от дете никога не съм искал да запазя знанието за себе си, винаги съм се стремил да го споделям. Тази философия на споделяне на любовта, страстта и знанието за музиката винаги е била мое вдъхновение и това ме е предпазвало от негативите на затыване в рутината.

Професията на музиканта е изключително тежка в сравнение с много други. В нея има толкова много пластове. Преди да излезете на сцената и да свирите чудесно, трябва непрекъснато да поддържате техниката си, да се грижите за своето тяло, да правите упражнения, да държите съзнанието си чисто... Толкова много неща! Познавам много музиканти, които, за съжаление са изгубили своето вдъхновение за музиката, тъй като тя изисква от теб да си много силен и е огромно предизвикателство. Тя е наистина огромно предизвикателство преди да излезеш на сцената. Единственото хубаво на тази професия е свободата, която ти дава, иначе тя е много тежка, най-трудната. Но когато накрая излезеш на сцената, береш плодовете на труда си. Всичко ти се изплаща. И тогава започваш да обичаш своето занимание и да цениш целия вложен до момента труд. И нещо повече – заниманието с музика е не просто да се подготвиш да свириш добре, има още толкова много ежедневни ангажименти. Трябва да

организираш целия си бизнес, да говориш не само с музиканти, но и с мениджъри, да изпълниш милион задачи от календара си, за да е всичко както трябва. Така че преди да взема в ръка цигулката или партитурата, трябва да съм направил така, че на душата ми да е леко, а това означава да съм свършил цялата работа по организацията. Това занимание отнема часове наред всеки ден. Много съм организиран. Така че има толкова много работа да се свърши преди да излезеш като артист на сцената. И всичко това си заслужава, защото заставаш пред хората и свириш за тях.

Какво внася класическата музика във Вашия живот и с какво на всеки може да бъде полезна в който и да е момент?

Имам много доказателства, че класическата музика, но и не само тя – всяка добре написана музика – може да докосне хората и да ги вдъхнови. Съвсем наскоро, когато обявихме инициативата за лотарийния билет, спечели момче на 12 години – Леандър от Монреал. Той бе претърпял 10-часова операция за отстраняване на тумор от мозъка. Като част от рехабилитацията той свири на цигулка. Това му помага да се възстанови. Бе направо невероятно да видиш неговото вдъхновение и да чуеш насърчителните му думи за музиката и за това, което тя му дава лично на него. Да преподаваш на такъв човек ти дава такава сила! Толкова много научих от него. Той ме окуражи да продължа напред с усещането, че постигам нещо ценно, че правя правилното нещо, че музиката винаги ще бъде с нас.

Ето и още едно доказателство. Когато пандемията започна, изнесох онлайн концерт от дома, който се излъчваше в YouTube и имахме четвърт милион зрители. Всичко това е дълбоко вълнуващо – и за нас, музикантите, които свирим, и за публиката, която ни гледа. Имаше толкова мили, прекрасни коментари! Явно музиката лекува, дава сила, отваря перспектива. А за мен е непресъхващ извор на вдъхновение.

МЛАДИЯТ РУСКИ ПИАНИСТ СЕРГЕЙ РЕДКИН: *Вдъхновението идва само, когато то реши*

„Дори цялата тази история със социалната изолация да продължи още дълго време, бих искал душите ни да не отиват в самоизолация“, споделя музикантът

Сергей Редкин е сред най-обещаващите представители на руската клавирна школа. Възпитаник на Музикалния лицей в Красноярск и на Санкт Петербургската консерватория. Лауреат на редица международни конкурси, сред които: първи награди на III Международен клавирен конкурс „Май Линд“ (2012/ Хелзинки, Финландия) и VI Международен конкурс „С. Прокофиев“ (2013/Санкт - Петербург). През 2015 г. получава трета награда и бронзов медал на XV Международен конкурс „П. И. Чайковски“ в Москва.

През 2016 г. гастролира в Париж, Ню Йорк и Мексико със Симфоничния оркестър на Мариинский театър под диригентството на маестро Валерий Гергиев. Следват Мадрид, Будапеща, Люцерн. Бил е солист на Мюнхенска филхармония, Лондонски симфоничен оркестър, Санкт Петербургска филхармония и др.

Работи с диригенти като Юрий Темиранов и Владимир Федосеев. Свирил е в някои от най-престижните концертни зали в света, сред които Виктория хол – Женева и Зарядие в

Москва. През 2018 г. получава ежегодната премия на Клавирния фестивал в Рур, за която е номиниран от композитора Филип Глас, диригента Денис Ръсел Дейвис и японската пианистка Маки Намекава.

От началото на 2020 г. живее в София заедно със съпругата си – не по-малко популярната Виктория Василенко, българското „златно момиче на пианото“, с която свирят заедно от 2017 г., а през юли 2020 г. за първи път заедно като солисти на Софийска филхармония.

Непосредствено преди концерта си на 25 февруари в зала „България“ като солист на Националния филхармоничен оркестър под палката на главния гост-диригент маестро Саша Гьотцел, Сергей Редкин даде интервю за Бюлетина на Концертен комплекс „България“:

Последните месеци живеем в някаква абсурдна нова реалност. Как приемате социалната изолация, през която преминава светът?

До голяма степен моят начин на живот до 2020 г. може да се определи като своего рода самоизолация, така че не ми се наложи да излизам от собствената си зона на комфорт, по-скоро е обратното, изцяло съм потопен в нея. Кое е тъжно, разбира се, защото концертният живот ме

разтърсваше, което е необходимо за човек като мен.

Отскоро живеете в България, макар че често гастролirate по света. Как се чувствате у нас?

В България прекарах без да пътувам девет месеца, почти без да излизам, от март до декември. Беше много вкусно! (Смее се.). Кръгът на общуване беше малък, но много приятен, затова нямам какво да разказвам. Но спомените са прекрасни.

С какво свързвахте страната ни преди това? Каква беше асоциацията Ви за България?

В Русия не се говори често за България нито по телевизията, нито по радиото, или в неформално общуване. У нас няма никакви шеги, стереотипи

за България и българите, ние изобщо знаем твърде малко за Вас. Най-простите асоциации са например са тези: почивка на море, Киркоров, чушките (в Русия ги наричаме български), както и това, че Вие на обратно кимате с глава за „да“ и „не“. Бих добавил и това, че понякога колеги музиканти си препращат един на друг българска фолклорна музика с луди ритми, което за нас е истинска екзотика, ние нямаме нищо подобно.

Различна ли е публиката в Санкт Петербург и София?

Не бих казал, че виждам някакво принципно различие. Както навсякъде, има едно неголямо ядро от истински ценители, които познават произведенията, могат да оценят нюансите на интерпретацията, както

и една основна маса, която идва на концерти по-скоро за общо впечатление. Във всяка зала се старая да свира и за едните, и за другите. Единствената разлика е в това, че петербургската публика ме познава още от ученическите ми години, помни както първите ми успехи, така и първите ми провали, затова аз свира там с особено вълнение. Тук се чувствам по-свободен.

Миналата година свирихте заедно със съпругата си Виктория Василенко за първи път като солисти в един концерт със Софийската филхармония, както и със Симфониета - Шумен, които определено зарадваха меломаните. Имате ли нови общи проекти?

Сега е сложно да се говори за планове, защото се оформя тенденция всичко да се решава в последния момент, но ако всичко е наред, на 18 февруари отново ще свирим в Шумен. Вики ще изпълни Втория концерт на Лист, а аз – Третия концерт на Рахманинов. През април се готвим за концерт в Белгия, където ще представим Рахманинов и Брамс като клавирен дует.

Ще разкриете ли къде и как се пресякоха Вашите пътища?

Запознахме се през 2015 г. в Италия. Вики беше нова студентка в Международната академия за пианисти на езерото Комо, а аз отидох за няколко седмици на гости, като бивш студент на академията (аз учих там през 2011 г.). А след това, след малко повече от месец, отново пътувах за Комо за седмица. После отново за няколко седмици. И ето, сега седя в София и ям миш-маш. (Усмивва се.)

Няма как един руски пианист да не е романтичен... Как с музика бихте казали на Вики „Обичам те!...“?

Историята е такава – през 2016 г., когато Вики за първи път дойде при мен на гости в Санкт Петербург, аз я помолих да напише малка клавирна пиеса. За мен беше интересно как ще звучи тя, в какъв стил, каква музика звучи в главата ѝ. След няколко години аз ѝ поднесох малък подарък: взех тази пиеса и на нейната основа направих своя, използвайки нейните

интонации и мотиви. Получи се нещо като вариация или може би свободен преразказ. Не знам дали това се счита като отговор, но това е първото, което ми хрумна да Ви отговоря.

Как се насочихте към пианото като инструмент?

У нас , къщи в Красноярск имахме пиано. Майка ми е учила в Музикално училище, но после се отказала след трети клас. Когато бях на пет години, решиха да продадат пианото. Вкъщи идваха хора да го видят, да го пробват. Аз също се заинтересувах от тази странна кутия. Тогава мама ми показва как да чета ноти, даде ми сборници с прости мелодии, които се свирят с един пръст. Страшно ми хареса. Така се оказах в Музикалното училище, а пианото и досега стои в нашия апартамент в Красноярск. Когато пристигам за гастроли в родния ми град, свира по малко на него.

Вие сте сред имената, които маестро Валерий Гергиев кани за солист на различни концерти и турнета с оркестъра на Мариинския театър. Спомняте ли си първата си среща с него?

Разбира се. За първи път свирихме заедно през пролетта на 2014 г. по време на Великденския фестивал. Това е голям ежегоден фестивал, по време на който Мариинският театър изнася концерти в много градове на Русия, пътува из цялата страна, някъде с влак, някъде със самолет, понякога изнасяйки по два концерта на ден на различни места. През 2014-а, на много от концертите, маестро Гергиев покани млади солисти, сред които бях и аз. Изпратиха ми списък със свободните градове, не ми се наложи да мисля дълго, защото в списъка видях своя роден Красноярск. Беше доста нервно да свира с оркестъра на Мариински този първи път, но бях изумен колко добре умеят музикантите да слушат и разбират солиста, и каква силна подкрепа идва от тях, по време на моето изпълнение.

Лауреат сте и на редица конкурси за композиция. Над какво работите в момента?

През изминалата година стана ясно, както отдавна подозирах, че композицията не е просто хоби, а и работа, която изисква регулярна практика. Последните няколко години прекарах изцяло в режим на пианист и това се усети. Ако трябва да съм честен – опитах да пиша, но съм загубил лекотата, с която го правех преди, когато имах време да се занимавам с това постоянно. Така че ще отнеме време, за да се отворят отново шлюзовете.

Къде намирате вдъхновение?

За съжаление имам усещането, че вдъхновението само те намира, когато то реши, а не обратното. Привърженик съм на теорията, че то идва по различни информационни канали - това може да бъде книга, разговор със случаен човек, или пък скучен изглед от прозорец. Никога не знаеш каква музика ще zazvuchi от това счупено радио вътре във Вас и то да започне отново да шуми и да издава някакви странни мелодии. Това, което мога аз да направя е да презареждам батериите. И да се вслушвам.

На 25-и февруари ще бъдете солист на Софийска филхармония с Концерта за пиано и оркестър №17 на Моцарт, под палката на главния диригент Саша Гьотцел. Какво настроение носи тази творба?

Това е първият концерт, който свирех с оркестър през 2005 г. в Петербург, затова с него са свързани много хубави спомени. Както при повечето Моцартови концерти, това е слънчева музика, щедра на гениални мелодии, написана вече от абсолютен майстор – както партията на солиста, така и на оркестъра, и двете са много богати, разнообразни. Концертите за пиано от Моцарт са считани за най-добрите, които той е писал за пиано през живота си, а от музиката на този концерт не е трудно да се разбере защо.

Каква си пожелавате да бъде 2021-ва година?

Дори цялата тази история със социалната изолация да продължи още дълго време, бих искал душите ни да не отиват в самоизолация. За да не забравяме да се чуваме един друг.

Маестро РОСЕН МИЛАНОВ:

*Бил съм на всеки
континент,
където има оркестри.
Държавите не
съм ги броил.*

*„Първото ми пътешествие бе в Алжир, и 10-ия си рожден ден празнувах в
пустинята Сахара, яздейки огромна камила“, спомня си диригентът*

Росен Миланов е сред най-търсени-те и уважавани български диригенти по света. Още през 2005 г. в-к „Чикаго трибюн“ го описва като „професионалист, на когото трябва да обърнете внимание, ако се интересувате от бъдещето на музиката“. Завършил е Теоретичния и Инструменталния факултет на Националната музикална академия „Проф. Панчо Владигеров“ и учи „Дирижиране“ при Васил Казанджиев. По-късно продължава образованието си в Джулиърд Скул в Ню Йорк и в Музикалния институт „Къртис“ във Филаделфия. Бил е музикален директор на Нов симфоничен оркестър, Младежкия симфоничен оркестър в Чикаго, диригент на Симфоничните оркестри в Питсбърг, Бостън, както и главен диригент на Симфоничните оркестри на БНР и на Астурия (Испания).

Понастоящем е Музикален директор на Симфоничните оркестри в Кълъмбъс, Чатакуа и Принстън в САЩ, както и Главен диригент на Симфоничния оркестър на Словенското радио и

телевизия в Любляна. Преподава в Джулиърд скул.

Работил е със Симфоничните оркестри на: BBC, Романска Швейцария, Филхармонията на Ротердам, Латвийския и Унгарския национални симфонични оркестри, оркестри в Торонто, Ванкувър, Мексико, Токио, Сингапур, Сао Паоло, KwaZulu-Natal Philharmonic в ЮАР, Belo Horizonte и Новозеландския симфоничен оркестър, Малайзийската и Хонгконгската филхармонии, Националния оркестър във Вашингтон и др.

Дирижира оперни и балетни спектакли, като работи с Komische Oper Berlin, Opera Oviedo, Opera Columbus, както и с Ню Йоркския, Цюрихския балет и с балета на La Scala.

Маестро Росен Миланов в ексклузивно интервю за Бюлетина на Концертен комплекс „България“:

Маестро, отиде си една изключително тежка 2020. Каква е Вашата

равносметка за тази година?

Изминалата година беше действително едно изпитание за всички ни, но в сферата на музиката бяхме свидетели на огромни промени. Ние, музикантите, бяхме лишени от привилегията да общуваме на живо с нашата публика. Много от моите колеги загубиха работата си, защото големите културни институции, като Метрополитан опера например, прекъснаха дейността си и временно поставиха в неплатен отпуск музикантите си. От тази страна на океана държавата не участва във финансирането на културните институции и това е изключително жалко!

Как преминахте през изолацията, която затвори всички културни институции и концертни зали в целия свят?

Лично аз бях в постоянен контакт с моите музиканти и администратори: работихме върху проекти, които можеха да бъдат реализирани, както във виртуалното пространство, така и на живо в много по-камерни рамки. Аз използвах периода на изолация

като една възможност да се запозная с произведения, които не познавах, да осмисля и да си дам равностойка за това, което съм направил досега и за това, което ни предстои като артисти в тази безпрецедентна ситуация.

Възможно ли е да се прави изкуство по време на пандемия?

Мисля, че е възможно. За изкуството няма прегради, особено когато артистът има какво да сподели и публиката има нужда от него. Наблюдавах много изключително вдъхновяващи неща, които бяха именно отражение на тази креативност и артистично споделяне.

Вие сте изцяло отдаден на професията си. Как и с какво успя да Ви спечели класическата музика?

Никога не ми се е налагало да правя избор - музиката винаги е била единствената ми мечта.

Всъщност Вашата биография е доста интересна. Още като малък, като солист на Детския радиохор обикаляте част от света с гастролите на няколко континента. Какво Ви даде школата на акад. Христо Нендялков?

Дисциплина, отговорност към колегите ми, пунктуалност и перфекционизъм.

Оттогава ли е интересът Ви към пътешествията?

Може би оттогава. Първото ми пътешествие бе в Алжир и 10-ия си рожден ден празнувах в пустинята Сахара, яздейки огромна камила. Трудно бих забравил подобно преживяване.

Непрекъснато пътувате и дирижирате на различни сцени. Имате ли представа в колко държави по света Ви е отвеждала Вашата музикална кариера?

Бил съм на всеки континент, където има оркестри. Държавите не съм ги броил.

Как минава една вечер на маестро Росен Миланов, след като концертът е приключил, аплаузите са отшумели, а светлините загасени? Имате ли любимо място, където

отивате след това?

Обикновено в дома ми с моите приятели и колеги. Разбира се, аз готвя за тях! По време на пандемията, тези моменти ми липсват най-вече!

Казват, че сте страстен кулинар. Какво експериментирахте по време на Локдауна?

Записах серия от видео демонстрации с най-различни вкусни неща - някои от тях бяха от българската кухня, например тиквеник.

Получавате покани за Master шеф за събития, които се провеждат с благотворителна цел. Какво Ви дава това Ваше хоби?

Удоволствието да направя така, че хората да се чувстват специални, и възможността да им предложа нещо, което не може да се опита в ресторант. Едно меню за мен е като една концертна програма.

Свирите на цигулка, пиано, обой. Сега остава ли Ви време и в какви моменти посягате към някой от тези инструменти?

На цигулка и обой отдавна не свиря. По време на изолацията огромно удоволствие ми доставя да свиря на пиано.

Имате излъчване на човек с изцяло овладени емоции, вътрешно хармонизиран. Как постигате този баланс?

Мисля, че не е преднамерено, просто това е черта от моя характер.

Откъде черпите вдъхновение? От любовта, природата, срещите с непознати места?

От музиката, от природата, от близките ми хора и от музикантите и приятелите, с които общувам.

Работили сте с много известни чуждестранни и български солисти. Сред имената в този впечатляващ списък е и това на 15-кратния носител на Грами – виолончелиста Йо Йо Ма. Какъв е отблизо този изключителен музикант, който за съжаление още не е стъпвал на българска сцена?

Изключително колегиален, непосред-

ствен, гъвкав и винаги позитивен.

Ако трябва да откриете трима композитори - кои ще са те?

Бетовен, Шостакович, Брукнер.

Колко оркестри ръководите в момента? Удовлетворява ли Ви работата с тях?

Ръководя оркестрите в Кълъмбъс, Принстън, Чатакуа Инститиушън и Оркестъра на Словенското радио и телевизия в Любляна. Всеки един от тях е уникален и съм щастлив, че имам възможност да партнирам с разкошни музиканти.

Какви са професионалните Ви ангажменти в близък план?

Щастлив съм, че вече се вижда малко светлина в края на тунела и концертният живот малко по малко се нормализира. Аз лично съм изключително признателен за възможността, за привилегията да дирижирам и оценявам дълбоко присъствието на публиката в залата.

На 4-и февруари в зала „България“ Ви предстои концерт със Софийска филхармония със солист брилянтният цигулар Светлин Русев. Франк Мартен и Арнолд Шьонберг. Разкажете повече за програмата?

Радвам се, че имам възможност да си сътруднича със Светлин Русев, когото познавам от много години. Негова беше идеята да изпълним Концерта за цигулка на Франк Мартен. Програмата е елитна, но изключително красива. Камерната симфония на Шьонберг е едно невероятно произведение - като структура, оригиналност, интензитет и виртуозитет.

Какви са Вашите надежди за бъдещето? Какво си пожелавате за Новата 2021-ва година?

Най-вече здраве, надежда и вдъхновение!

А на българската публика?

Да подкрепя изключителните музиканти в България. Щастлив съм, че имам честта да споделям сцената с тях!

Интервю на Мая Филипова

Шедьоври на Шостакович и Бетовен в концерт на „СОФИЯ“ КВАРТЕТ

„София“ кuartет в състав:
Стоимен Пеев - цигулка (примариус), Йордан Димитров – цигулка,
Валентин Геров – виола и Любомир Ников - виолончело

В първия за 2021 г. концерт на 19 февруари, „София“ кuartет ще поднесе на своята публика музиката на Шостакович и Бетовен. В програмата ще прозвучат Кuartет № 6 от Шостакович и Струнен кuartет № 13 от Бетовен.

Струнният кuartет номер 13 в си бемол мажор на Лудвиг ван Бетовен е завършен (във финалния си вид) през ноември 1826 г., а е изпълнен за първи път в първия си вариант през март същата година от кuartет „Шупан-

циг“. Творбата е структурно необичайна за струнен кuartет със своите шест части. Те следват подредбата, която бихме намерили в деветата му симфония. Негативна реакция към финалната част на произведението при първото публично изпълнение принудила Бетовен да напише нов финал, много по кратък и лек от крупната „Grosse fuge“. Този нов финал е създаден между септември и ноември 1826 г. и е последната цяла част от музикално произведение, която авторът пише до смъртта си през март 1827 г. „Grosse fuge“ е записана като отделен опус 133.

Програмата включва и Струнен кuartет № 6 от Дмитрий Шостакович. Кuartетът е създаден през 1956 г. в Комарово, по време на сватбеното пътешествие на композитора с втората му съпруга Маргарита Каинова., с която се развежда три години по-късно. 1956 е годината, в която Шостакович отбелязва своята 50 годишнина. Кuartет № 6 е писан за световноизвестния в миналото руски кuartет „Бетовен“.

Шедьоври на хоровата акапелна музика в камерна зала „БЪЛГАРИЯ“

Националният филхармоничен хор с диригент Славил Димитров с концерт от цикъла „Хорова христоматия“ на 16 февруари

В програмата на концертния цикъл „Хорова христоматия“ са включени акапелни хорови произведения – емблематични за хоровата музика. Без претенции за всеобхватност, кон-

цертите представят произведения от епохата на Ренесанса до наши дни. Особено място в програмите имат хоровите песни от български композитори.

Изключително трудни, но и красиви, всички произведения са съобразени и с числеността на състава. Поради изискванията, наложени от въведената извънредна епидемиологична обстановка, съставът на Националният филхармоничен хор е разделен на две групи. В тази връзка всички песни изискват подчертано камерен тип музициране, а повечето от тях отдавна не са звучали на българска сцена.

На 16 февруари в камерна зала „България“ ще бъдат изпълнени творби на Клаудио Монтеверди, Едвард Григ, Сергей Рахманинов, Сергей Танеев, Алфред Шнитке, Антон Брукнер, Франсис Пуленг, Любомир Пипков, Александър Текелиев, Петко Стайнов, Александър Райчев и др. Специалната селекция включва и „Хайдушка песен“ от Веселин Стоянов, „Приспивна песен“ от Светослав Обретенов и „Дилмано Дилберо“ от Красимир Кюркчийски.

QUARTO QUARTET свирят Сметана и Цезар Франк

Концертът в зала „България“ е със специалното участие на Надежда Цанова (пиано)

Quarto Quartet в състав:
Иван Пенчев примариус, Светлана Станчева цигулка,
Татяна Тодорова виола, Димитър Тенчев виолончело

На 28 февруари Quarto Quartet ще представи концерт с музика на Бедржих Сметана и Цезар Франк, с гост-солист – пианистката Надежда Цанова. В програмата ще прозвучат Клавирното трио на Сметана и Клавирният квинтет на Франк.

Клавирното трио на Бедржих Сметана заема специално място в живота на композитора. Той пише творбата

след загубата на най-голямата си дъщеря, която умира през 1855 г., след като се разболява от скарлатина. Сметана преживява тежко загубата и излива душата и скръбта си в първото си мащабно камерно-инструментално произведение – **Клавирно трио в сол минор (Прага, 1885 г.)**. Отчаяние, скръб и погребално шествие са темите, които отличават отделните му части, написани в минорни тоналности и

в тях присъства постоянен низходящ ход, който още от Барока се възприема като символ на траура и смъртта. Премиерата се е състояла през 1885 г. в Прага, а на пианото сяда самият Бедржих Сметана. Ференц Лист изказва възхищението си още при написването на Клавирното трио, смятано и до днес за едно от най-добрите камерни произведения, писани някога.

Клавирното трио ще бъде изпълнено в състав: Надежда Цанова – пиано, Иван Пенчев – цигулка и Димитър Тенчев – виолончело.

Клавирният квинтет на Цезар Франк е представен за първи път през януари 1880 г. На премиерата, клавирната партия е изпълнена от Камий Сен-Санс, който не харесва творбата и след концерта демонстративно хвърля нотите върху рояла. Но квинтетът бележи успех и произведението е оценено по достойнство от публика и съвременници. Знаменитият Святослав Рихтер го изпълнява заедно с кuartет „Бородин“ и го нарича **„Страстите по Матей“ в камерната музика**. Квинтетът на Цезар Франк заедно с неговата симфония са признати за най-внушителните му произведения.

От Кuarto споделят, че са избрали тази програма, защото и двете музикални произведения звучат като „симфонии“ за камерен състав.

Вечната история за любовта и в музиката разказват Максим Ешкенази и Радина Боршош

На 14 февруари, в Деня на влюбените, пренасяме Верона в зала "България" и Ви каним на своеобразен празник, посветен на любовта. Само този път диригентите на сцената ще бъдат повече от един.

Максим Ешкенази влиза в ролята на Ромео и ще цитира стихове на Шекспир. Негова сценична половинка ще бъде младата актриса Радина Боршош, която влиза в ролята на Жулиета.

Оркестърът на Софийската филхармония

ня ще изпълни откъси от произведения, вдъхновени от вечната история за любовта на двамата млади от Верона, а диригент на концерта е Григор Паликаров.

"Ромео и Жулиета" е сред най-известните, най-филмирани и най-изпълнявани пиеси на всички времена. През годините гениални композитори като Сергей Прокофиев, Пьотр Илич Чайковски, Ектор Берлиоз, Шарл Гуно, Нино Рота и други са работили върху темата за всепоглъщата любов. Чуйте

откъси от подбрани произведения, вдъхновени от пиесата "Ромео и Жулиета".

Шекспировата игра на думи заплита в едно любов, семейни връзки, глупост и безумие, съдбата срещу свободната воля. Със същата пъстрота могат да се похвалят и всички музикални произведения, вдъхновени от драмата.

Вярваме, че за любовта няма възраст и затова музикалната ни история този път е за цялото семейство.

Билети на касата на зала "България", както и в сайта на Ивентим.

FORTISSIMO
ФАМИЛИЯ

Мисията на "Фортисимо Фамилия" е да въведе децата и родителите във вълшебния свят на класическата музика, да ги запознае с инструментите и да превърне всичко това в емоционално и незабравимо преживяване.

release
Recharge your business

ОПЕРАТИВЕН ЛИЗИНГ ПО НОТИ ЗА ВАШИЯ АВТОМОБИЛ

София | ул. Резбарска 5 | +359 886 106 146 | office@release.bg

www.release.bg ReleaseBG

Джон УИЛЯМС

- 10.02. 1962 г. – роден Клиф Бъртън, американски музикант († 1986 г.)
- 10.02. 1987 г. – умира Добрин Петков, български диригент (* 1923 г.)
- 11.02. 1829 г. – роден Вилхелм Вестмайер, немски композитор († 1880 г.)
- 11.02. 1905 г. – роден Константин Кугийски, български виолончелист
- 12.02. 1881 г. – родена Анна Павлова, руска балерина († 1931 г.)
- 12.02. 1894 г. – умира Ханс фон Бюлов, германски пианист и композитор (* 1830 г.)
- 13.02. 1873г. – роден Фьодор Шалаяпин, руски оперен певец
- 13.02. 1883 г. – умира Рихард Вагнер, германски композитор (* 1813 г.)
- 14.02. 1602 г. – роден Франческо Кавали, италиански композитор († 1676 г.)
- 14.02. 1813 г. – роден Александър Даргомижски, руски композитор († 1869 г.)
- 14.02. 1943 г. – роден Янко Миладинов, български композитор
- 14.02. 1987 г. – умира Дмитрий Кабалевски, руски композитор (* 1904 г.)
- 15.02. 1571 г. – роден Михаел Преториус, немски композитор († 1621 г.)
- 15.02. 1898 г. – роден Дико Илиев, български композитор († 1984 г.)

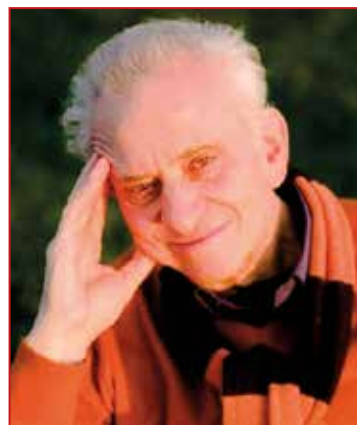
Марин ГОЛЕМИНОВ

- 22.02. 1749 г. – роден Йохан Форкел, германски композитор († 1818 г.)
- 22.02. 1750 г. – умира Пиетро Филипо Скарлати, италиански композитор (* 1679 г.)
- 22.02. 1998 г. – умира Петре Богданов, български оперен певец (* 1913 г.)
- 23.02. 1685 г. – роден Георг Фридрих Хендел, германски композитор († 1759 г.)
- 23.02. 1704 г. – умира Георг Муфат, бароков композитор (* 1653 г.)
- 23.02. 1934 г. – умира Едуард Елгар, английски композитор (* 1857 г.)
- 24.02. 1902 г. – роден Борис Левиев, български диригент и композитор († 1968 г.)
- 24.02. 1704 г. – умира Марк Антоан Шарпантие, френски композитор (* 1643 г.)
- 24.02. 1994 г. – умира Димитър Грива, български композитор (* 1914 г.)
- 25.02. 1946 г. – роден Виктор Чучков, български композитор
- 25.02. 1951 г. – роден Йонко Попов, български композитор
- 25.02. 2014 г. – умира Пако де Лусия, испански китарист и композитор (* 1947 г.)
- 26.02. 1770 г. – умира Джузепе Тартини, италиански композитор (* 1692 г.)
- 26.02. 2003 г. – умира Иван Маринов, български композитор (* 1928 г.)
- 27.02. 1873 г. – роден Енрико Карузо, италиански тенор († 1921 г.)

Добрин ПЕТКОВ

- 15.02. 1621 г. – умира Михаел Преториус, немски композитор (* 1571 г.)
- 15.02. 1857 г. – умира Михаил Глинка, руски композитор (* 1804 г.)
- 16.02. 1945 г. – Стефан Диомов, български композитор
- 16.02. 1952 г. – Иво Папазов, български музикант
- 16.02. 1966 г. – умира Георги Белев, български оперен певец (* 1908 г.)
- 17.02. 1653 г. – роден Арканджело Корели, италиански композитор († 1713 г.)
- 17.02. 1820 г. – роден Анри Вийотан, белгийски цигулар († 1881 г.)
- 18.02. 1929 г. – роден Андре Матьо, канадски пианист и композитор († 1968 г.)
- 19.02. 1940г. – родена Милена Моллова, български музикант, пианист и педагог
- 19.02. 743 г. – роден Луиджи Бокерини, италиански композитор († 1705 г.)
- 19.02. 2000 г. – умира Марин Големинов, български композитор (* 1908 г.)
- 21.02. 1791 г. – роден Карл Черни, австрийски композитор († 1867 г.)
- 21.02. 1836 г. – роден Лео Делиб, френски композитор († 1891 г.)
- 21.02. 1976 г. – родена Мила Георгиева, българска цигуларка

Виктор ЧУЧКОВ

Анекдоти от света на музиката

Брамс гостувал на един богат винопроизводител, който му поднесъл да опита едно прекрасно рейнско вино.

– Това е Брамс между вината ми!

– казал гордо домакинът.

Брамс изпил с удоволствие една чаша, подир нея втора и после рекъл:

– Отлично! Хайде сега пък дайте да вкуся от вашия Бах!

На музикална вечер в Париж именитият пианист Артур Рубинщайн бил помолен да прослуша свой млад колега, лишен напълно от талант.

По време на изпълнението на дебютанта, на една от присъстващите дами й прилошало и се наложило да я изнесат на ръце от залата.

- Е, да не преувеличаваме - отбелязал Рубинщайн.

- Не беше чак толкова лошо...

Разпоредителка в операта казва на закъснял зритель:
- Влизайте, но по-тихо!
Зрителят:
- Защо, да не са заспали вече всички?

Съобщили на Паганини, че английският крал го кани да свири в двореца срещу голям хонорар, а той отговорил:
- Кажете на Негово Величество, че е излишно да прави такива големи разходи. Може да ме чуе срещу значително по-малка сума, ако дойде в концертната зала!

За да завърши навреме операта „Севилският бръснар“ Росини работил тринайсет дни без всякаква почивка.
- Не можахте ли поне да се обръснете?
- запитал го директорът на операта, когато композиторият му занесъл творбата.

- Ако бях ходил на бръснар, „Бръснарят“ нямаше да е готов! - отговорил Росини.

2020/21

концертен комплекс

БЪЛГАРИЯ

Софийска филхармония

директор: НАЙДЕН ТОДОРОВ

главен вокалист: САША ГЪОТЦЕЛ

10 МАРТ

19:00 · 2021

МИША МАЙСКИ

виолончело

АЛЕКСАНДЪР ЗЕМЦОВ

диригент

С. РАХМАНИНОВ „Увертюра”, „Женски танц” и „Мъжки танц” от оп. „Алеко”

П. И. ЧАЙКОВСКИ Ноктурно за виолончело и оркестър в ре минор

М. БРУХ Кол Нидрей, оп. 47

К. СЕН-САНС Концерт за виолончело и оркестър №1 в ла минор, оп. 33

Билети в мрежата на и на касата на концертен комплекс БЪЛГАРИЯ www.sofiaphilharmonic.com

КОНЦЕРТЕН КОМПЛЕКС – КОНЦЕРТИ ПРЕЗ ФЕВРУАРИ 2021 г.

4 четвъртък 19:00 ч. Зала България	НАЦИОНАЛЕН ФИЛХАРМОНИЧЕН ОРКЕСТЪР Росен Миланов <i>диригент</i> Светлин Русев <i>цигулка</i> В програмата: Ф. МАРТЕН – Концерт за цигулка и оркестър А. ШЪОНБЕРГ – Камерна симфония №1 в ми мажор, оп.9 Продукция на Софийската филхармония	18 четвъртък 19:00 ч. Зала България	НАЦИОНАЛЕН ФИЛХАРМОНИЧЕН ОРКЕСТЪР Роберт Фаркаш <i>диригент</i> Елизабет Леонская <i>пиано</i> В програмата: Б. БАРТОК – Концерт за пиано и оркестър №3 В. А. МОЦАРТ – Симфония №39 в ми бемол мажор, KV 543 Продукция на Софийската филхармония
5 петък 19:00 ч. Зала България	КОНЦЕРТ НА СИМФОНИЧНИЯ ОРКЕСТЪР НА БНР Марк Кадин <i>диригент</i> Кристиан Калоянов <i>кларинет</i> В програмата: В. СТОЯНОВ – Рапсодия за оркестър К. ДЕБЮСИ – Рапсодия за кларинет и оркестър Ф. ЛИСТ – Унгарска рапсодия №14 Д. ЕНЕСКУ – Румънска рапсодия №1 П. ВЛАДИГЕРОВ – Рапсодия “Вардар”	19 петък 19:00 ч. Камерна зала	СОФИЯ КВАРТЕТ В програмата: Д. ШОСТАКОВИЧ – Струнен квартет №6 Л. В. БЕТОВЕН – Струнен квартет оп. 130 Продукция на Софийската филхармония
11 четвъртък 19:00 ч. Зала България	ШОСТАКОВИЧ КОНЦЕРТ НАЦИОНАЛЕН ФИЛХАРМОНИЧЕН ОРКЕСТЪР Найден Тодоров <i>диригент</i> Максим Венгеров <i>цигулка</i> В програмата: Д. ШОСТАКОВИЧ – Концерт за цигулка и оркестър №1 в ла минор, оп.77 Д. ШОСТАКОВИЧ – Камерна симфония в до минор, оп. 110а Продукция на Софийската филхармония	22 понеделник 19:00 ч. Камерна зала	“ПРОМЕТЕЙ И ФАУСТ” Ф. ЛИСТ – Симфонична поема „Прометей” за две пиана Симфония „Фауст” за две пиана 1. Фауст 2. Гретхен 3. Мефистофел Изпълняват: Янко Маринов, Станислав Станчев Мъжки ансамбъл от НФХ „Св. Обретенков” в състав: Ивайло Донков (солист), Николай Веселинов, Константин Йовчев, Емил Даков, Симеон Златков
12 петък 17:30 ч. 20:00 ч. Зала България	„ЛЮБОВ” КОНЦЕРТ НА ПЛЕВЕНСКА ФИЛХАРМОНИЯ Йордан Камджалов <i>диригент</i> Деси Тенекеджиева <i>водец</i> Мария Славова <i>сопран</i> Лора Маркова <i>цигулка</i> Георги Димитров-Жоко <i>кутара</i> Сара Чакърова <i>перкусии</i> Сион Найман <i>виолончело</i> В програмата: Произведения на Менделсон, Вивалди, Григ. Продукция на Плевенска филхармония, Фондация „Стоян Камбарев” и Фондация „Йордан Камджалов”	25 четвъртък 19:00 ч. Зала България	НАЦИОНАЛЕН ФИЛХАРМОНИЧЕН ОРКЕСТЪР Саша Гъотцел <i>диригент</i> Сергей Редкин <i>пиано</i> В програмата: В. А. МОЦАРТ – Концерт за пиано и оркестър №17 в сол мажор, К.453 А. ЦЕМЛИНСКИ – Симфониета за камерен оркестър, оп.23 Продукция на Софийската филхармония
14 неделя 11:00 ч. Зала България	„РОМЕО И ЖУЛИЕТА” „ФОРТИСИМО ФАМИЛИЯ” И СОФИЙСКА ФИЛХАРМОНИЯ Григор Паликаров <i>диригент</i> Артисти: Максим Ешкенази и Радина Боршош В програмата: Ще бъдат изпълнени откъси от музикални произведения на С. Прокофиев, П. И. Чайковски, Е. Берлиоз, Ш. Гуно, Н. Рота и др., вдъхновени от вечната класика за безусловната любов на Ромео и Жулиета Продукция на Софийската филхармония	26 петък 19:00 ч. Зала България	КОНЦЕРТ НА СИМФОНИЧНИЯ ОРКЕСТЪР НА БНР Марк Кадин <i>диригент</i> Александър Сомов <i>виолончело</i> В програмата: С. ПРОКОФИЕВ – Симфония концертанте за виолончело и оркестър Д. ШОСТАКОВИЧ – „Хамлет”, фрагменти от музиката към театралния спектакъл Д. ШОСТАКОВИЧ – „Москва-Черьомушки”, сюита от оперетата
16 вторник 19:00 ч. Камерна зала	ХОРОВА ХРИСТОМАТИЯ I КОНЦЕРТ НА НАЦИОНАЛЕН ФИЛХАРМОНИЧЕН ХОР „СВЕТОСЛАВ ОБРЕТЕНОВ” Славил Димитров <i>диригент</i> В програмата: Шедьоври на акапелната хорова музика от К. Монтеверди, Е. Григ, С. Рахманинов, С. Танеев, А. Шнитке, А. Брукнер, Ф. Пуленг, Л. Пипков, А. Текелиев, П. Стайнов, А. Райчев, С. Обретенков, К. Кюркчийски и др. Продукция на Софийската филхармония	28 неделя 19:00 ч. Зала България	QUARTO QUARTET Със специалното участие на Надежда Цанова <i>пиано</i> В програмата: Б. СМЕТАНА – Клавирно трио /цигулка, виолончело и пиано/ в сол минор оп.15 Ц. ФРАНК – Клавирен квинтет в в фа минор оп. 14 Продукция на Софийската филхармония

Софийската филхармония си запазва правото на промени в програмата.

Правила за публиката на Концертен комплекс „България“

1. Публиката се допуска в залите на Концертен комплекс „България“ само срещу билет, който се показва на разпоредителите. Публиката се задължава да заеме мястото, указано на билета. При наличие на билет с неуказано място, публиката се задължава да седне на мястото, посочено от разпоредителите.
2. Препоръчително е публиката да бъде в Концертния комплекс поне 15 мин. преди указания на билета час.
3. Публиката не се допуска в залата след започването на концерта. Тя може да заеме местата си в паузите между отделните произведения. Закъснелите зрители се допускат на втори балкон. Те могат да заемат местата си в залата по време на антракта.
4. Не е препоръчително присъствието на деца до 5 години на вечерните концерти за възрастни.
5. В залата не се допускат лица във видимо нетрезво и неадекватно състояние и лица с неугледен външен вид.
6. Софийската филхармония си запазва правото да отстранява от залата лица, които с поведението си пречат на изпълнителите и на публиката.
7. Препоръчва се облекло, съответстващо на престижа на институцията. Връхните дрехи, шапки, чадъри, обемни чанти задължително се оставят на гардероб. При забравени или изгубени вещи, както и при други проблеми, публиката се обръща към разпоредителите.
8. По време на концерт се пази тишина. Мобилните телефони се изключват или се поставят в тих режим, който не пречи на публиката и изпълнителите.
9. Абсолютно е забранено правенето на снимки, аудио и видео записи по време на концерта. Нарушителите ще бъдат помолени да напуснат залата, а записите и снимките ще бъдат изтрити.
10. Забранена е консумацията на храни и напитки в залата. Това може да става само през антракта във фойето на Концертен комплекс „България“.
11. Забранено е пушенето и използването на наркотични вещества в Концертен комплекс „България“.
12. При възникването на проблеми от всякакво естество публиката може да се обърне към ръководителя на разпоредителите или към Мениджър „Концертна дейност“ на Софийската филхармония.

